

А.О. Ключко¹, В.Г. Шостак², С.В. Пащенко³

¹Міністерство оборони України, Київ

²Державний науково-дослідний інститут авіації, Київ

ОБҐРУНТУВАННЯ НОВИХ ПІДХОДІВ ЩОДО ЕФЕКТИВНОЇ РЕАЛІЗАЦІЇ ЗАВДАНЬ ТЕХНІЧНОГО ОСНАЩЕННЯ СИЛ ОБОРОНИ УКРАЇНИ

У статті розглянуто нові сучасні підходи, які спрощують роботу, викорінюють бюрократичні бар'єри і корупційні ризики, скорочують строки прийняття рішень і реалізації завдань технічного оснащення сил оборони України.

На підставі аналізу існуючих на сьогодні механізмів реалізації завдань технічного оснащення збройних сил країн-партнерів запропоновано нові алгоритми ефективної реалізації завдань технічного оснащення сил оборони України шляхом зміни підходів до планування і реалізації заходів розроблення, постачання, освоєння та експлуатації озброєння та військової техніки на основі проєктного менеджменту та програмно-проєктного планування.

Представлено прогнозовану оцінку очікуваних результатів запровадження запропонованих алгоритмів.

Ключові слова: нові алгоритми ефективної реалізації завдань, проєктний менеджмент, програмно-проєктне планування, сучасні процеси, бюрократичні бар'єри, корупційні ризики.

Вступ

Проведений аналіз результатів реалізації завдань технічного оснащення (далі – ТО) сил оборони України (далі – СО України) в період до 2022 року та впродовж 2022-2024 років виявив цілу низку недоліків і різку зміну потреб, бачення майбутнього щодо напрямів озброювання військових підрозділів та, в цілому, стратегій держави у формуванні та реалізації політик воєнно-економічного характеру, зокрема, військової, військово-технічної, економічної, військово-промислової, соціальної, інфраструктурної та інших.

На політику технічного оснащення ще до початку російської агресії (до 2014 року) мали вплив наративи: “росія – старший брат”, “росія – стратегічний партнер”, “близькість культур”, “вони ніколи не нападуть” тощо. Видатки на озброєння зменшувались, бюрократичні механізми ставали більш централізованими і корумпованими, стратегічна і воєнна промисловість стрімко втрачала свою спроможність, у тому числі за рахунок світової конкуренції з використанням міжнародного політичного впливу, військово-технічне співробітництво було зосереджене на продажі наявних та новостворених технологій. З початку першої активної фази війни з російською федерацією у 2014 році було сформовано політику відновлення спроможностей Збройних Сил України за рахунок наявного озброєння і боєприпасів та їх

доповнення новими зразками. Але обсяги фінансування СО України залишалися обмеженими. Втрата значного запасу боєприпасів різко понизила бойовий потенціал СО України у протистоянні рф. Ефективних дій щодо його поновлення зроблено не було. Це підтвердилося у 2022 році під час другої активної фази війни з росією. Запаси швидко вичерпувалися, тому основою військово-технічної політики держави стали: матеріально-технічна допомога країн-партнерів із постачання озброєння та боєприпасів; інтеграція авіаційних засобів ураження на існуючі платформи; поступове освоєння і виробництво боєприпасів, іншого озброєння вітчизняними підприємствами у складних умовах економічного, енергетичного, кадрового, і техногенного характеру. Зазначена політика не призвела до суттєвої переваги на полі бою. В умовах дефіциту фінансування, обмежених можливостей країн-партнерів з'явилися альтернативні, насамперед економічно не обтяжливі, засоби протистояння збройній агресії: ударні безпілотні літальні апарати, ударні морські дрони, засоби радіоелектронної боротьби, планеруючі авіаційні бомби тощо. Наратив “у війні переможуть технології” активно діє, але він також широко використовується і ворогом, який в деяких аспектах наздогнав і перегнав Україну за рахунок більш потужної економіки, відсутності вогневого впливу на підприємства та кадрового голодування, жорсткого

централізованого адміністративного управління. Тобто на сьогодні питання створення дієвої моделі, системи та процесів озброювання в державі у тісній взаємодії з країнами-партнерами потребують наукового дослідження для розробки нових алгоритмів реалізації завдань ТО СО України.

Порядок планування та реалізації завдань ТО СО України визначається прийнятим в Україні законодавством: Законами України у сферах оборонного планування [1] та оборонних закупівель [2], постановами Кабінету Міністрів України щодо планування та реалізації завдань і заходів шляхом оборонних закупівель [3...7], а також відомчими документами щодо оборонного планування та закупівель [8...10].

Зазначену нормативно-правову базу сформовано необхідністю воєнно-технічного впливу на об'єкти противника в оперативній і стратегічній глибині з урахуванням змін, спричинених нагальними потребами СО України у протистоянні збройній агресії росії. На сьогодні залишаються невирішеними питання щодо локалізації смуги ведення бойових дій на оперативну глибину побудови військ противника, протиповітряної і протиракетної оборони, нейтралізації носіїв авіаційних засобів ураження тощо. У державі система оборонного планування, реалізації завдань і заходів оборони за усіма напрямками, процесами і алгоритмами дій не є збалансованою, а центральні органи виконавчої влади, органи військового управління, правоохоронні і контролюючі органи діють неузгоджено через різну сферу відповідальності. Відсутність чіткої підпорядкованості у загальнодержавних завданнях міжвідомчого характеру, пов'язаних із обороною держави, з визначенням керівника і команди та наданням їм повноважень із покладанням відповідальності, не дозволяє ефективно завершувати започатковані проекти. Таких проектів значна кількість. Наприклад, три проекти з модернізації літаків МиГ-29 із залученням уже готових технічних рішень компаній RAYTEON (США), TERMA (Данія), ISRAEL AEROSPACE INDUSTRIES (Ізраїль), TALES GROUP (Франція), SAAB AB (Швеція) та інших, а також тривалі проекти зі створення вітчизняного ракетного озброєння, які мають весь комплекс проблем організаційного, адміністративного, технологічного, фінансового та іншого характеру.

Відсутність проектних команд міжвідомчого складу та комплексного

бюджетування є одним з основних негативних чинників реалізації подібних проєктів.

Аналіз наукових видань свідчить про недостатній обсяг наукових досліджень щодо ефективної реалізації завдань ТО СО України. Більшість із них зосереджені виключно на сферах надання адміністративних, споживчих послуг, автоматизації процесів, а також у сфері планування військових операцій [11...14].

Отже, на сьогодні розробка та впровадження нових підходів та алгоритмів реалізації завдань ТО СО України на основі проєктного методу організації діяльності системи в цілому і її підсистем, зокрема дослідно-конструкторської, виробничо-технологічної, експлуатаційної та інфраструктурної, є **актуальним науковим завданням.**

Мета статті полягає у дослідженні алгоритмів реалізації завдань ТО СО України на основі проєктного менеджменту та програмно-проєктного планування.

Виклад основного матеріалу

Оцінка реалізації вітчизняних розробок зразків озброєння, постановки їх на серійне виробництво, освоєння експлуатації і організації технічного супроводження підтверджує недосконалість існуючих алгоритмів реалізації завдань озброювання військ (сил).

З метою налагодження виконання завдань ТО СО України за новими алгоритмами пропонується розглянути основні властивості алгоритмів:

скінченність – алгоритм має бути закінчений крайнім кроком, наприклад, зразок озброєння має бути прийнятим на озброєння або за сукупністю виконаних алгоритмів освоєне серійне виробництво, освоєна експлуатація і бойове застосування військами тощо;

однозначність – кожний крок має бути чітко визначеним і зрозумілим, тобто завдання, строки, відповідальні, сили і засоби, обсяги фінансування, тощо мають бути однозначними і не мати багатозначних показників (результатів);

ефективність – алгоритм (алгоритми) мають забезпечити найкращі показники співвідношення “залучені ресурси – ефективність”.

Реалізація завдань ТО СО України має бути комплексом взаємопов'язаних, узгоджених за метою (цілями), термінами та місцем дії різних органів управління, структур, організацій, установ і виробництв, тобто завершене завдання ТО СО України має бути наслідком виконання загального алгоритму, який складається зі

складових алгоритмів за складовими основного завдання.

Повертаючись до питання модернізації літаків типу МиГ-29 представимо загальну блок-схему алгоритму його реалізації (рис. 1).

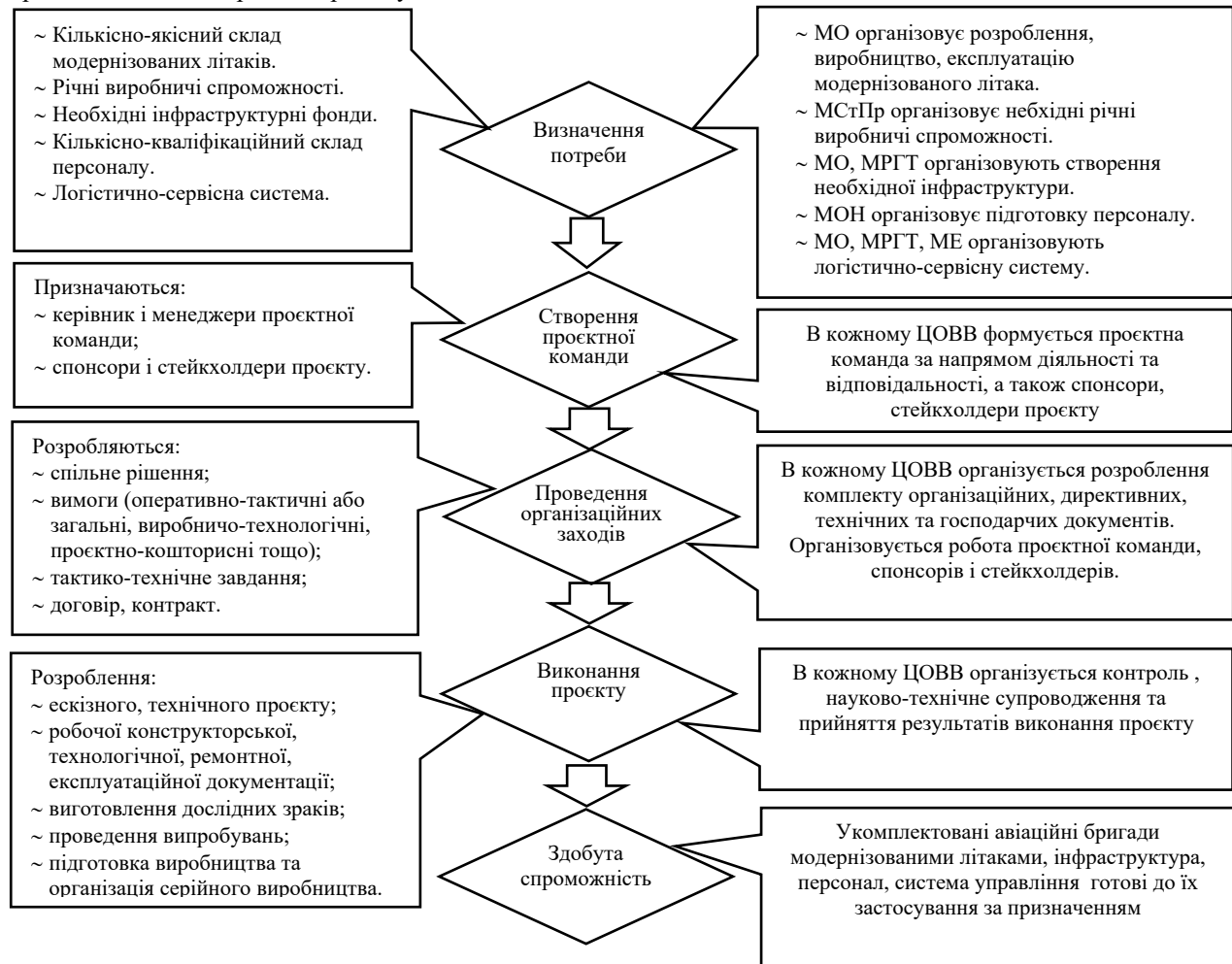
Зазначений алгоритм враховує і передбачає реалізацію проєктними командами в кожному задіяному центральному органі виконавчої влади (ЦОВВ) часткового проєкту як складової загального проєкту з набуття спроможності СО України і держави в цілому. Зокрема:

Міністерством оборони України реалізується частина проєкту щодо створення і постачання до Збройних Сил України модернізованого літака, а також організації його експлуатації і застосування за призначенням;

Міністерством з питань стратегічних галузей промисловості України реалізується частина

проєкту з організації і забезпечення розробки модернізованого літака необхідною кооперацією підприємств і організацій, а також серійного виробництва, ремонту, постачання запасних частин, сервісного обслуговування, підготовки визначеного персоналу у взаємодії з Міністерством оборони України, Міністерством розвитку громад та територій України, Міністерством освіти і науки України;

Міністерством розвитку громад та територій України реалізується частина проєкту з розвитку інфраструктури для забезпечення життєдіяльності населення і об'єктів, таких як аеродроми, підприємства, установи і організації, задіяні у проєкті створення, постачання і експлуатації модернізованих літаків в усіх регіонах держави;

- МО – Міністерство оборони України;
 МСтПр – Міністерство з питань стратегічних галузей промисловості України;
 МРГТ – Міністерство розвитку громад та територій України;
 МОН – Міністерство освіти і науки України;
 МЕ – Міністерство економіки України;
 ЦОВВ – центральні органи виконавчої влади.

Рис. 1. Загальна блок-схема набору алгоритмів ТО СОУ
 Джерело: розроблено авторами

Міністерством освіти і науки України реалізується частина проєкту щодо навчання персоналу, організації і забезпечення фундаментальних і прикладних наукових досліджень в інтересах проєкту;

Міністерством економіки України реалізується частина проєкту щодо організації і забезпечення розвитку супутніх галузей промисловості, які мають виробляти сировину, матеріали, напівфабрикати, елементну базу тощо;

Міністерством фінансів України реалізується частина проєкту щодо організації і забезпечення фінансування проєкту із залученням бюджетних коштів, кредитів, інвестицій тощо.

До реалізації проєкту безпосередньо також будуть залучені й інші органи виконавчої влади, які на різних етапах будуть реалізовувати складові

частини проєкту, що перебувають у їх сфері відповідальності. Успішність реалізації проєкту залежить від скоординованості усіх його складових за часом, місцем, змістом і метою, узгодженістю відповідних паралельних і послідовних дій (алгоритмів). Для цього необхідно сформувати координаційну проєктну команду з числа керівників частин проєктів кожного задіяного ЦОВВ на чолі з одним із заступників Міністра оборони України (ЗМО). Блок-схему координаційної проєктної команди представлено на рис. 2.

Рис. 2. Блок-схема координаційної проєктної команди
Джерело: розроблено авторами

Визначення і реалізація найбільш ефективного алгоритму набуття спроможності є одним із основних завдань координаційної проєктної команди. На початковому етапі відбувається збір і аналіз вхідних даних (показники наявних ресурсів, показники необхідних ресурсів, діючі і необхідні процеси, законодавчі норми тощо) щодо кожної частини проєкту з метою визначення потреб. На наступних етапах (рис. 1) проводяться експертні оцінки, аналіз, необхідні розрахунки та формуються алгоритми дій за максимальним показником “дія – результат – ефективність”.

Кожний експерт на підставі результатів порівняльного аналізу очікуваних (прогнозованих) результатів реалізації заходів частин проєктів в умовах наявного і прогнозованого ресурсного забезпечення оцінює показники ефективності за, наприклад, п’ятибальною шкалою (1 – дуже погано, 2 – погано, 3 – задовільно, 4 – гарно, 5 – найкраще) і заносить їх до спеціального чек-листа з оцінки комплексного показника ефективності заходів частини проєкту (табл. 1).

Таблиця 1

Чек-лист з оцінки комплексного показника ефективності дії частини проєкту створення і постачання модернізованого літака

№ з/п	Показник дії	Оцінка в балах	
		Загальна	Складові
1	Очікуваний результат створення модернізованого літака	E_1	
1.1	Результат розроблення конструкторської документації		E_{11}
1.2	Очікуваний результат виготовлення дослідного зразка		E_{12}
1.3	Результати проведення випробувань на відповідність технічним вимогам		E_{13}
1.4	Очікуване прийняття на озброєння модернізованого літака		E_{14}
$Сума E_{i21} = 0,07E_{11}+0,06E_{12}+0,04E_{13}+0,06E_{14}$			
2	Очікувана серійна модернізація літака і його постачання	E_2	
2.1	Очікувані обсяги постачання модернізованого літака, їх відповідність потребам і можливостям		E_{21}
2.2	Очікувані строки постачання модернізованого літака, їх відповідність потребам і можливостям		E_{22}
2.3	Очікувані можливості постачання супутнього обладнання і засобів ураження		E_{23}
$Сума E_{i22} = 0,08E_{21}+0,05E_{22}+0,06E_{23}$			
3	Очікувані результати освоєння експлуатації	E_3	
3.1	Рівень технічної підтримки		E_{31}
3.2	Рівень сервісного обслуговування		E_{32}
3.3	Рівень логістичного забезпечення		E_{33}
$Сума E_{i23} = 0,05E_{31}+0,06E_{32}+0,07E_{33}$			
4	Результати бойового застосування модернізованого літака	E_4	
4.1	Ймовірність ураження повітряних цілей		E_{41}
4.2	Ймовірність ураження наземних цілей		E_{42}
4.3	Рівень автоматизованого управління		E_{43}
$Сума E_{i24} = 0,18E_{41}+0,19E_{42}+0,16E_{43}$			
$Сума E_{i1}= 0,19 E_1+0,18 E_2+0,16E_3+0,2E_4$			
$Сума E_{i2} = E_{i21}+E_{i22}+E_{i23}+E_{i24}$			
Комплексна оцінка показника ефективності частини проєкту модернізації літака, визначена експертом, $E_i=E_{i1}+E_{i2}$			

Джерело: розроблено авторами

Далі проводиться колективне обговорення й корегування попередніх результатів кожної частини проєкту. При цьому експерти обмінюються думками щодо виставлених оцінок та їх обґрунтування. Якщо відхилення оцінок за кожним експертом від середньоарифметичної величини оцінки експертної групи не перевищує $\pm 0,5$ бала, то середню арифметичну величину оцінок E_k для комплексного показника ефективності у балах розраховують за формулою:

$$E_k = \frac{\sum_{i=1}^n E_i}{n},$$

де E_k – середня оцінка комплексного показника ефективності; E_i – оцінка комплексного показника ефективності дії проєкту, визначена експертом; n – кількість експертів.

Алгоритм з визначення комплексного показника ефективності частини проєкту.

Пропонується алгоритм із визначення комплексного показника ефективності частини проєкту, що складається з п'яти кроків.

Перший крок.

Складання переліку характеристик ефективності дій (результатів) частини проєкту, для яких він призначений на конкретному напрямку набуття спроможності (Таблиця 2).

Визначення усіх можливих чинників на процеси і результати створення, постачання, освоєння експлуатації, бойового застосування модернізованого літака, а також індивідуальних специфічних можливих впливів на показники ефективності планування і реалізації заходів частини проєкту, що дозволить встановити вагові коефіцієнти.

Таблиця 2
Приклад номенклатури показників ефективності
модернізованого літака

№	Показники ефективності
<i>Комплексні показники 1-го рівня</i>	
1	Очікуваний результат створення модернізованого літака
2	Очікувана серійна модернізація літака і його постачання
3	Очікувані результати освоєння експлуатації
4	Результати бойового застосування модернізованого літака
<i>Комплексні показники 2-го рівня</i>	
5	Ресурсні показники модернізованого літака
6	Ремонтопридатність
7	Швидкість морального старіння модернізованого літака
8	Придатність літака до подальшої модернізації

Джерело: розроблено авторами

Другий крок.

Підбір групи експертів із п'яти і більше фахівців, які будуть встановлювати бали за кожним показником ефективності частини проєкту, зважаючи на свій досвід, освіту і підвищення кваліфікації. За цих даних формують відповідну таблицю.

Третій крок.

Проведення комплексного оцінювання показника ефективності частини проєкту, що складається з визначення його складових за сумою показників 1-го і 2-го рівня.

Четвертий крок.

Аналіз отриманих оцінок, обговорення

сильних і слабких сторін частини проєкту та прийняття рішення щодо вибору вагових коефіцієнтів для показників ефективності, які визначаються виходячи зі складності робіт та впливу їх результатів на загальну ефективність частини проєкту (Таблиця 3). Наприклад, розроблення конструкторської документації на основі прийнятих конструктивних рішень конструктора матиме вищий ваговий коефіцієнт, ніж оцінка конструктивних рішень у процесі випробувань.

П'ятий крок.

Перевірка отриманих результатів, розробка рекомендацій щодо умов застосування для конкретної частини проєкту, визначення обмежень та сфери використання.

Зазначений алгоритм може бути застосовано як для кожної складової частини проєкту, так і для комплексної оцінки показника ефективності проєкту в цілому з використанням компенсаційно-альтернативного методу визначення найбільш ефективного алгоритму реалізації завдань технічного оснащення СО України.

Особливість запропонованого алгоритму полягає у визначенні вагових коефіцієнтів значущості характеристик частин проєкту або проєкту в цілому.

При цьому взаємозв'язки між рівнями показників ефективності частин проєктів через вагові коефіцієнти дозволяють враховувати складність робіт і заходів, умов їх планування та реалізації.

Таблиця 3
Характеристика вагових коефіцієнтів показників ефективності заходів частини проєкту

Величина вагового коефіцієнта	Характеристика
0,04	Результати проведення випробувань на відповідність технічним вимогам
0,05	Очікувані строки постачання модернізованого літака їх відповідність потребам і можливостям та рівень технічної підтримки
0,06	Очікуваний результат виготовлення дослідного зразка та його випробувань, очікувані можливості постачання супутнього обладнання і засобів ураження, рівень сервісного обслуговування
0,07	Показник впливу якості розробленої конструкторської документації на частину проєкту, рівень логістичного забезпечення
0,08	Очікувані обсяги постачання модернізованого літака їх відповідність потребам і можливостям
0,16	Очікувані результати освоєння експлуатації, рівень автоматизованого управління
0,18	Очікувана серійна модернізація літака і його постачання, ймовірність ураження повітряних цілей
0,19	Очікуваний результат створення модернізованого літака, ймовірність ураження наземних цілей
0,2	Результати бойового застосування модернізованого літака

Джерело: розроблено авторами

Висновки

Представлені у статті підходи щодо аналізу і оцінки показників ефективності технічного оснащення сил оборони України дозволяють застосувати комплексний підхід до планування і

реалізації відповідних проєктів із залученням усіх зацікавлених центральних органів виконавчої влади, інших установ та організацій та охопленням усіх напрямів забезпечення набуття спроможності в оборонній сфері.

Впровадження запропонованих алгоритмів не потребує кардинальних змін у системі державного управління та діючій законодавчій та нормативно-правовій базі, а їх практична реалізація можлива шляхом відповідних управлінських рішень.

Алгоритми легко адаптуються до постійних змін потреб технічного оснащення сил оборони України та негативних і позитивних впливів на їх забезпечення.

Список літератури

1. Закон України “Про національну безпеку України”, 2469-VIII, 2018.
2. Закон України “Про оборонні закупівлі” від 17 липня 2020 року № 808-IX.
3. Постанова Кабінету Міністрів України від 31 січня 2007 р. № 106 “Про затвердження Порядку розроблення та виконання державних цільових програм”.
4. Постанова Кабінету Міністрів України від 3 березня 2021 р. № 363 “Питання оборонних закупівель”.
5. Постанова Кабінету Міністрів України від 25 лютого 2015 р. № 345 “Про затвердження Порядку постачання товарів оборонного призначення під час особливого періоду, введення надзвичайного стану, проведення заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії та у період проведення антитерористичної операції”.
6. Постанова Кабінету Міністрів України від 3 березня 2021 р. № 234 “Про затвердження Порядку розроблення, освоєння та випуску нових видів продукції оборонного призначення, а також припинення випуску існуючих видів такої продукції”.
7. Постанова Кабінету Міністрів України від 11 листопада 2022 р. № 1275 “Деякі питання здійснення оборонних закупівель на період дії правового режиму воєнного стану”.
8. Наказ Міністерства оборони України від 22.12.2020 № 464 “Про затвердження порядку організації та здійснення оборонного планування в Міністерстві оборони України та інших складових сил оборони”.
9. Наказ Міністерства оборони України від 02.12.2023 № 716/нм “Про уповноваження державного підприємства Міністерства оборони України “Агенція закупівель у сфері оборони” на виконання функції служби державного замовника у сфері оборони”.
10. Наказ Міністерства оборони України від 11.04.2024 № 226 “Про затвердження інструкції з планування оборонних закупівель товарів, робіт і послуг на постачання (розроблення, модернізації, ремонту) озброєння, військової та спеціальної техніки, ракет і боєприпасів, іншого військово-технічного майна і послуг в інтересах ЗСУ в умовах правового режиму воєнного стану”.
11. Лисенко С. М. Розробка та дослідження алгоритмів інтелектуальної обробки текстів (Text Mining) / С. М. Лисенко // Наукові праці [Чорноморського державного університету імені Петра Могили]. Сер.: Комп’ютерні технології. – 2011. – Т. 160, Вип. 148. – С. 80–88. URL. [Електрон. ресурс]. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Npchduct_2011_160_148_14.
12. А. Сенік, Ю. Піріг, О. Шпур. Дослідження інтелектуального алгоритму моніторингу якості роботи систем масового обслуговування, Національний університет “Львівська політехніка”, Видання “Інформаційно-комунікаційні системи та технології” № 4 (2), 2024. – С. 103–112.
13. М. Климаш, А. Сенік, Ю. Піріг. Дослідження контекстно-чутливого алгоритму моніторингу кібербезпеки на основі рекурентних нейронних мереж. Національний університет “Львівська політехніка”, Видання “Інформаційно-комунікаційні системи та технології” № 4 (1), 2024. – С. 1–9.
14. В. М. Назаркін, В. І. Мокоїнець. Порівняльний аналіз роботи посадових осіб органів управління військових частин (підрозділів) під час планування бою (дій) у Збройних Силах України та арміях країн – членів НАТО. Актуальні питання національної безпеки та оборони. Наука і оборона № 4, 2019. – С. 7–12.

Надійшла до редколегії 05.11.2024

Схвалена до друку 18.11.2024

Відомості про авторів:

Ключко Анатолій Олександрович

кандидат наук з державного управління
заступник Міністра оборони України
Київ, Україна
<https://orcid.org/0000-0002-2624-5386>

Information about the authors:

Anatolii Klochko

Candidate of Sciences in Public Administration
Deputy Minister of Defense of Ukraine
Kyiv, Ukraine
<https://orcid.org/0000-0002-2624-5386>

Шостак Владислав Григорович

кандидат технічних наук
начальник Державного
науково-дослідного інституту авіації,
Київ, Україна
<https://orcid.org/0000-0002-2956-1069>

Vladislav Shostak

Candidate of Technical Sciences
Chief of State
Research Institute of Aviation,
Kyiv, Ukraine
<https://orcid.org/0000-0002-2956-1069>

Пашченко Сергій Валерійович

кандидат технічних наук
доцент
заступник начальника Державного науково-дослідного
інституту авіації з наукової роботи,
Київ, Україна
<https://orcid.org/0000-0002-8513-2488>

Serhii Pashchenko

Candidate of Technical Sciences
Associate Professor
Deputy Chief of State
Research Institute of Aviation,
Kyiv, Ukraine
<https://orcid.org/0000-0002-8513-2488>

**JUSTIFICATION OF NEW ALGORITHMS FOR THE EFFECTIVE IMPLEMENTATION OF
TECHNICAL EQUIPMENT TASKS OF THE DEFENSE FORCES OF UKRAINE**

A. Klochko, V. Shostak, S. Pashchenko

The article examines new modern processes that simplify work, eradicate bureaucratic barriers and corruption risks, shorten the terms of decision-making and implementation of the tasks of technical equipment of the defense forces of Ukraine.

An analysis of the existing processes of the implementation of the tasks of technical equipment of the defense forces of Ukraine was carried out.

An analysis of the algorithms for the implementation of the tasks of technical equipment of the armed forces of the partner countries was carried out.

New algorithms for the effective implementation of the tasks of technical equipment of the defense forces of Ukraine by changing approaches to planning and implementation of development, supply, development and operation of weapons and military equipment on the basis of project management and programmatic planning are proposed.

The predicted assessment of the expected results of the implementation of the proposed new algorithms for the implementation of the tasks of technical equipment of the defense forces of Ukraine is given.

The directions of using the results of the implementation (application) of the proposed compensatory and alternative method of determining new algorithms for the effective implementation of the tasks of technical equipment of the defense forces of Ukraine are outlined.

Keywords: new algorithms for effective implementation of the tasks, project management, programmatic planning, modern processes, bureaucratic barriers, corruption risks.